

T R E Ś Ć:

ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

- Poz. 205 — nr 338 z dnia 9.XII.1953 r. w sprawie opracowania terenowych bilansów ceramiki budowlanej na rok 1954,
- Poz. 206 — nr 339 z dnia 10.XII.1953 r. w sprawie sporządzenia oraz trybu przekazania planu kapitałnych remontów na 1954 r. do banków,
- Poz. 207 — nr 340 z dnia 10.XII.1953 r. w sprawie trybu zaopatrzenia w artykuły gumowe nietypowe,
- Poz. 208 — nr 341 z dnia 10.XII.1953 r. w sprawie trybu zaopatrzenia w drewno,
- Poz. 209 — nr 342 z dnia 11.XII.1953 r. w sprawie ustalenia zakresu działania Zarządu Inwestycji Budynków Administracyjnych w Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego na rok 1954,
- Poz. 210 — nr 345 z dnia 11.XII.1953 r. w sprawie ogólnych warunków dostawy taboru szynowego i części zmiennych,

- Poz. 211 — nr 346 z dnia 11.XII.1953 r. w sprawie wskaźników zwiększenia kosztów budownictwa w okresie zimowym 1953/54 r.,
- Poz. 212 — nr 347 z dnia 12.XII.1953 r. w sprawie opracowywania planów zbiórki i dostaw surowców wtórnych materiałów ogniotrwałych,
- Poz. 213 — nr 348 z dnia 12.XII.1953 r. w sprawie sprawozdawczości z obrotu koksem pogazowym,
- Poz. 214 — nr 349 z dnia 14.XII.1953 r. w sprawie zmiany trybu zaopatrzenia w proszek do prania na cele pozarynkowe.

PISMO OKÓLNE PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

- Poz. 215 — nr GKOPI-16 z dnia 17.XI.1953 r. w sprawie ujednoczenia treści protokołów z posiedzeń Komisji Oceny Projektów Inwestycyjnych (KOPI).
- SKOROWIDZ AKTÓW NORMATYWNYCH OGŁOSZONYCH W BIULETYNIE PKPG W 1953 R.**

205.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 338 z dnia 9 grudnia 1953 r.
(znak: BI-7-B-01)

w sprawie opracowania terenowych bilansów ceramiki budowlanej na rok 1954.

Na podstawie § 3 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 26, poz. 190, Nr 61 poz. 472 i z 1950 r. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wojewódzkie komisje planowania gospodarczego sporządzą projekty bilansów terenowych na rok 1954 następujących materiałów wymienionych w wykazie nr 29d materiałów do opracowania projektu planu zaopatrzenia na rok 1954, stanowiącym załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 154 z dnia 17 czerwca 1953 r. (Biuletyn PKPG nr 25, poz. 105):

- 1) cegły i prefabrykatów ściennych — branża XIX poz. 26, 27 i 113,
  - 2) dachówki — branża XIX poz. 41-48,
  - 3) kafli — branża XIX poz. 51-52.
2. Ilekroć mowa w zarządzeniu o:
- 1) ceramice budowlanej, należy przez to rozumieć materiały określone w ust. 1,
  - 2) wojewódzkich komisjach planowania gospodarczego (WKPG), należy przez to rozumieć również miejskie komisje planowania gospodarczego m. st. Warszawy i m. Łodzi,
  - 3) ministerstwach, należy przez to rozumieć również centralne urzędy.

§ 2. Ministerstwa nadzorujące jednostki produkujące i odzyskujące ceramikę budowlaną obowiązane są w oparciu o zadanie planowe wynikające z Narodowego Planu Gospodarczego na rok 1954 nadesłać w terminie do dnia 15 stycznia 1954 r. właściwym WKPG dane dotyczące produkcji, odzysku i zapasów ceramiki budowlanej w podległych jednostkach w poszczególnych województwach wg wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia.

*) Nr 40 jest ostatnim numerem w 1953 r.

§ 3. 1. Ministerstwa nadzorujące odbiorców ceramiki budowlanej z wyjątkiem ministerstw określonych w ust. 3 nadesłać WKPG w terminie do dnia 5.I.1954 r. globalne zapotrzebowania podległych odbiorców na ceramikę budowlaną, która ma być użyta na terenie województwa wg wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do zarządzenia.

2. Ministerstwa wymienione w planie rozdziału ceramiki budowlanej nadesłać zapotrzebowanie określone w ust. 1 w oparciu o przydział, a ministerstwa objęte w tym planie pozycją „różni odbiorcy“ — w oparciu o projekty resortowych planów zaopatrzenia na 1954 rok.

3. Ministerstwa objęte w planie rozdziału ceramiki budowlanej w pozycji „różni odbiorcy“, które w projektach resortowych planów zaopatrzenia na 1954 rok planowały zapotrzebowanie na ceramikę budowlaną wartościowo, poleca podległym odbiorcom złożenie w terminie do dnia 15 stycznia 1954 r. właściwym WKPG ilościowych zapotrzebowań na ceramikę budowlaną wraz z uzasadnieniem.

§ 4. Ministerstwo Handlu Wewnętrznego w oparciu o ilości ceramiki budowlanej przewidziane w planie rozdziału do sprzedaży rynkowej nadesłać w terminie do dnia 15.I.1954 r. właściwym WKPG dane dotyczące ilości ceramiki budowlanej przeznaczonej do sprzedaży rynkowej na terenie województwa.

§ 5. Kopie danych, o których mowa w § 3 ust. 1 i w § 4, dotyczących cegły i prefabrykatów ściennych należy przesyłać Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych), a dotyczących kafli i dachówek — do Ministerstwa Przemysłu Materiałów Budowlanych (Zarząd Zbytu Materiałów Budowlanych), w terminach przewidzianych na przesłanie tych danych WKPG.

§ 6. Ministerstwa nadsyłające dane do opracowania terenowych bilansów ceramiki budowlanej są obowiązane do udzielenia WKPG wszelkich wyjaśnień.

§ 7. Na podstawie otrzymanych danych WKPG opracują projekty rocznych terenowych bilansów ceramiki budowlanej wg wzoru stanowiącego załącznik nr 3 do zarządzenia i przesyłać w terminie do dnia 7 lutego 1954 roku projekty terenowych bilansów cegły i prefabrykatów ściennych — PKPG (Departament Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych), a projekty terenowych bilansów kafli i dachówek — Ministerstwu

Przemysłu Materiałów Budowlanych (Zarząd Zbytu Materiałów Budowlanych) wraz ze szczegółowym uzasadnieniem.

§ 8. 1. Terenowe bilanse cegły i prefabrykatów ściennych zatwierdza Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

2. Terenowe bilanse kafli i dachówki zatwierdza Minister Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 9. 1. W ramach rocznych terenowych bilansów ceramiki budowlanej w oparciu o kwartalno-miesięczne plany produkcji zakładów produkujących ceramikę budowlaną oraz zamówienia odbiorców na dany kwartał Zarząd Zbytu Materiałów Budowlanych (Biuro Zbytu Ceramiki Budowlanej) będzie sporządzać kwortalne terenowe bilanse ceramiki budowlanej z podziałem na asortymenty.

2. Kwortalne terenowe bilanse cegły i prefabrykatów ściennych Zarząd Zbytu Materiałów Budowlanych (Biuro Zbytu Ceramiki Budowlanej) przedstawi na 5 dni przed kwartałem Centralnemu Urzędowi Gospodarki Materiałowej (Zarząd do Spraw Drewna i Materiałów Budowlanych) do zatwierdzenia.

Załączniki 3

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI

PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

Załącznik nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 338 z dnia 9 grudnia 1953 r.

Województwo
Ministerstwo

Materiał . . . . .

Jedn. miary

Zestawienie produkcji i zapasów w podległych zakładach

L. p.	Wyszczególnienie zakładów	Produkcja			Zapasy		
		Wyk. 1952 r.	1953 r.		Plan 1954 r.	na 1.1.53 r.	na 31.12.53 r.
			Plan	Wykon.			
1	2	3	4	5	6	7	8

Załącznik nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 338 z dnia 9 grudnia 1953 r.

Województwo
Ministerstwo

ZESTAWIENIE ZAPOTRZEBOWANIA MATERIAŁÓW

L. p.	Materiał	Jedn. miary	Zużycie 1952 r.	Plan 1953 r.	Wykon. 1953 r.	Plan 1954 r.	Stan zapasu na 1.1. 1953 r.	Stan zapasu na 31.XII 1953 r.	Uzasadnienie *)
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

*) Należy podać sposób obliczania potrzeb — sposobem wskaźnikowym na 1 mln. zł. przerobu czy też przy pomocy wskaźników rzeczowych na rodzaje robót.

Załącznik nr 3 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 338 z dnia 9 grudnia 1953 r.

WOJEWÓDZKI ROCZNY BILANS CERAMIKI BUDOWLANEJ

Lp.	Wyszczególnienie	Jedn. miary	Wykonanie 1952 r.	1953 r.		Plan 1954 r.	Wskaźniki 7:6	Uwagi
				Plan	Wykon.			
1	2	3	4	5	6	7	8	9
	Przychód							
I 1	Produkcja jedn. podległ. Min Przem. Mat. Budowl.							
2	Produkcja podległ. jedn. Min. Przem. Drobn. i Rzem. itd.							
II	Prefabrykaty							
III	Uzysk z rozbiórki							
IV	Zapasy							
V	Przewóz in. województw							
	Razem rozchód							
	Rozchód							
A.	Zużycie ogółem							
I	w tym:							
	na cele pozarynkowe							
	w tym:							
1	Jedn. podl. MBMiO.							
2	" " MB Przem.							
3	" " MPGR.							
4	itd.							
II	Na cele rynkowe							
III	Na zapasy							
IV	Na wywóz do in. województwa							
	Razem rozchód							

206.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ
KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

nr 339 z dnia 10 grudnia 1953 r.

(znak: IN 8B—2—14)

**w sprawie sporządzenia oraz trybu przekazania planu
kapitałnych remontów na 1954 r. do banków.**

§ 1. Ministerstwa, centralne urzędy, po otrzymaniu zatwierdzonych w Narodowym Planie Gospodarczym na 1954 rok (NPG—54 r.) wysokości nakładów na kapitałne remonty, dokonają — dla jednostek działających wg zasad rozrachunku gospodarczego i objętych planem centralnym — podziału tych nakładów na centralne zarządy (jednostki równorzędne) i inne jednostki podległe bezpośrednio ministrowi.

§ 2. Centralne zarządy (jednostki równorzędne) po otrzymaniu ustalonych przez ministerstwo wysokości nakładów na kapitałne remonty dokonają ich podziału na podległe im jednostki działające wg zasad rozrachunku gospodarczego, zwane dalej przedsiębiorstwami.

§ 3. 1. Przedsiębiorstwa po otrzymaniu od jednostek nadrzędnych wysokości nakładów na kapitałne remonty zaktualizują projekty planów kapitałnych remontów na 1954 r. stosownie do wysokości otrzymanych nakładów i na tej podstawie sporządzą plany kapitałnych remontów na 1954 r. na formularzu wg wzoru KR—P1, stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia.

2. Plan kapitałnych remontów należy sporządzić wg zasad przyjętych dla sporządzenia projektów planów kapitałnych remontów, zachowując podział i kolejność grup na:

- 1) maszyny produkcyjne i urządzenia produkcyjne,
- 2) środki transportowe,
- 3) budynki produkcyjne i inne obiekty budowlane (z wyjątkiem budynków mieszkalnych),
- 4) budynki mieszkalne,
- 5) obiekty lądowo-wodne.

3. Plan kapitałnych remontów na 1954 rok powinien obejmować kapitałne remonty wszystkich obiektów, które będą wykonywane w 1954 r. a więc także niewykonane roboty z planu 1953 roku, które przechodzą na 1954 rok.

§ 4. 1. Suma kosztów wszystkich kapitałnych remontów umieszczonych w planie kapitałnych remontów przedsiębiorstwa na 1954 rok nie może przekroczyć wysokości nakładów ustalonych (dla niego) przez jednostkę nadrzędną.

2. Podstawą dla ustalenia wysokości kosztów poszczególnych obiektów powinien być kosztorys kapitałnego remontu danego obiektu. Nie wymagają sporządzenia kosztorysów takie obiekty, których remonty będą wykonywane systemem zleciowym i których koszt remontu jest ustalony na podstawie cennika lub kalkulacji wynikowej.

§ 5. 1. Sporządzony przez przedsiębiorstwa plan kapitałnych remontów wraz z kompletem kosztorysów powinien być przesłany w 4 egzemplarzach do centralnego zarządu lub jednostki równorzędnej w celu zatwierdzenia.

2. Centralne zarządy po zatwierdzeniu planu kapitałnych remontów zwracają zatwierdzony plan w 3 egzemplarzach

przedsiębiorstwu. Przedsiębiorstwo po otrzymaniu zatwierzonego planu zatrzymuje 2 egzemplarze, a jeden przekazuje do banku finansującego jego działalność eksploatacyjną.

3. Ministerstwa, centralne zarządy oraz przedsiębiorstwa powinny dołożyć wszelkich starań, a w szczególności zabezpieczyć zaopatrzenie materiałowe, tak aby realizacja planu kapitałnych remontów mogła być rozpoczęta z początkiem I kwartału 1954 r.

§ 6. 1. Centralne zarządy na podstawie przesłanych im planów kapitałnych remontów podległych przedsiębiorstw sporządzą zbiorczy plan kapitałnych remontów na formularzach wg wzoru KR—P2, stanowiącego załącznik nr 2 do zarządzenia i prześlą w 2 egzemplarzach do właściwych ministerstw lub centralnych urzędów.

2. Suma nakładów na kapitałne remonty wszystkich podległych przedsiębiorstw nie może przekraczać wysokości nakładów na kapitałne remonty ustalonych dla danego centralnego zarządu.

§ 7. Ministerstwa (centralne urzędy) na podstawie zbiorczego planu kapitałnych remontów sporządzą resortowy plan kapitałnych remontów na formularzach wg wzoru KR—P2, stanowiącego załącznik nr 2 do zarządzenia i prześlą po 1 egzemplarzu do:

- 1) właściwego departamentu branżowego PKPG, załączając komplet planów kapitałnych remontów poszczególnych centralnych zarządów lub jednostek równorzędnych,
- 2) Departamentu Inwestycji PKPG bez załączników.

§ 8. Plan sfinansowania kapitałnych remontów regulują przepisy odrębne.

§ 9. 1. W przypadkach uzasadnionych centralne zarządy lub jednostki równorzędne mogą wprowadzać zmiany w planach kapitałnych remontów podległych im jednostek z tym jednak, że ogólne nakłady na kapitałne remonty w danym centralnym zarządzie lub jednostce równorzędnej jako całości nie ulegną zmianie. O zmianach tych jednak należy w każdym przypadku zawiadamiać ministerstwo.

2. Zmiany w planach kapitałnych remontów nie mogą dotyczyć obiektów, które imiennie zostały umieszczone w NPG—54 r., oraz obiektów wymienionych w dodatkowym wykazie sporządzonym przez ministerstwo.

§ 10. 1. Wysokość nakładów na kapitałne remonty w poszczególnych centralnych zarządach (jednostkach równorzędnych) może być zmieniona w przypadkach koniecznych i uzasadnionych za zgodą właściwego ministra lub kierownika centralnego urzędu z tym jednak, że ogólne nakłady na kapitałne remonty w danym ministerstwie (centralnym urzędzie) nie ulegną zmianie.

2. Zmiany dotyczące obiektów umieszczonych imiennie w NPG—54 r. wymagają zgody Przewodniczącego PKPG.

§ 11. Właściwi ministrowie w oparciu o niniejsze zarządzenie i przepisy planowania terenowego uregulują tryb opracowania planu kapitałnych remontów oraz sposobu wprowadzania zmian w planach kapitałnych remontów jednostek działających wg zasad rozrachunku gospodarczego, objętych planowaniem terenowym.

§ 12. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1954 r.

Załączniki 2

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. Fr. Bliński

Przedsiębiorstwo
Centr. Zarząd (lub jedn. równorzędna)
Ministerstwo (centr. urząd)

Załącznik nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 339 z dnia 10 grudnia 1953 r.

Wzór KR—P1

PLAN KAPITALNYCH REMONTÓW NA 1954 r.

Lp.	Nr korszoty	Nazwa obiektu lub grupy urządzeń	Jedn. miary	Ilość	Nr konta	Nr inwentarza	Term. wyk.		Przebieg remontowy w dniach	Rzeczywista lub szacunkowa wartość obiektu remontowego w stanie nowym	Nakłady na kapitalne remonty			
							od	do			Ogółem	*w tym dla robót wykon.		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	systemem gospodarczym	syst. zleceńiowym wewnątrz minister.	innym minister.

Sporządził   Podpis Gł. Mech.   Pieczęć Przedsięb. i podpis dyrektora   Zatwierdził dnia   Pieczęć C. Z.   Podpis Dyrektora

dnia   podpis

Centralny Zarząd (lub równorzędna jednostka)
Ministerstwo (Centralny Urząd)

Załącznik nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 339 z dnia 10 grudnia 1953 r.

Wzór KR—P2

ZBIORCZY PLAN KAPITALNYCH REMONTÓW NA ROK 1954

L. p.	Nazwa przedsiębiorstwa (Centralnego Zarządu)	Nakłady na kapitalne rem. w 1954 r.				Z nakładów ogółem przypada na				
		Ogółem	w tym dla robót wykonaw.			maszyny produkcyjne i urządzenia technicz.	środki transportowe	budynki produkcyjne i inne obiekty hudo-wlane	budynki mieszkalne	obiekty lądowo-wodne
			systemem gospodarczym	Syst. zleceńiowym w tym samym minister.	w innym minister.					
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Sporządził   Nazwa Komisji organizacyjnej sporządzającej zbiorczy plan   Pieczęć i podpis kierownictwa

dnia   Podpis

207.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 340 z dnia 10 grudnia 1953 r.

(znak: BI-1B-34-57)

w sprawie trybu zaopatrzenia w artykuły gumowe nietypowe.

Na podstawie art. 1 oraz art. 3 pkt. 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1 — Postanowienia wstępne

§ 1. Zarządzenie dotyczy artykułów gumowych nietypowych produkowanych przez przemysł gumowy na podstawie specjalnych warunków technicznych określanych indywidualnie przy każdym zamówieniu przez odbiorców.

§ 2. Przy zaopatrzeniu jednostek państwowych i spółdzielczych w artykuły gumowe nietypowe należy stosować przepisy niniejszego zarządzenia oraz powołane przepisy zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 221 z dnia 10 sierpnia 1953 r. w sprawie trybu zaopatrzenia materiałowo-technicznego (Biuletyn PKPG nr 26, poz. 116 i nr 33, poz. 144).

§ 3. Paragrafy powołane bez bliższego określenia oznaczają paragrafy niniejszego zarządzenia, a paragrafy powołane z dodatkiem „trybu ogólnego“ oznaczają paragrafy zarządzenia wymienionego w § 2.

§ 4. Zaopatrzenie w artykuły wymienione w § 1 należy do Centralnego Zarządu Zbytu Ministerstwa Przemysłu Chemicznego — Biuro Zbytu Wyrobów Gumowych (centrala zbytu).

Rozdział 2 — Składanie i realizacja zamówień.

§ 5. Odbiorcy składają zamówienia do centrali zbytu w dwóch egzemplarzach na 90 dni przed kwartałem, w którym ma nastąpić dostawa.

§ 6. Do zamówienia należy dołączyć dla każdego artykułu oddzielnie, wymiarowy rysunek techniczny sporządzony w skali oraz podać warunki techniczne.

§ 7. W zakresie składania i realizacji zamówień stosuje się przepisy § 17 ust. 2, § 18, § 19, §§ 20-25 ust. 2 i 3 oraz §§ 26 i 27 trybu ogólnego.

Rozdział 3 — Postanowienia końcowe

§ 8. 1. Zarządzenie odnosi się do zaopatrzenia w artykuły gumowe nietypowe na rok 1954 i lata następne.

2. Do zamówień na pierwszy kwartał 1954 r. stosuje się

przepis § 19 ust. 1 trybu ogólnego. Niezłożenie zamówień w terminie powoduje skutki określone w § 19 ust. 3 trybu ogólnego.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

208.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

nr 341 z dnia 10 grudnia 1953 r.

(znak: BI—1B—34—58)

w sprawie trybu zaopatrzenia w drewno.

Na podstawie art. 1 i art. 2 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1 — Postanowienia wstępne.

§ 1. Zarządzenie dotyczy drewna i wyrobów z drewna, wymienionych w wykazie materiałów do opracowania projektu planu zaopatrzenia w ramach narodowego planu gospodarczego na rok 1954 nr 29d, branża XXII, pod poz. 1—37 i 39—55 zwanych w dalszej treści zarządzenia „drewnem“.

§ 2. Przy zaopatrzeniu jednostek państwowych i spółdzielczych w drewno należy stosować przepisy niniejszego zarządzenia oraz powołane przepisy zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 221 z dnia 10 sierpnia 1953 r. w sprawie trybu zaopatrzenia materiałowo-technicznego (Biuletyn PKPG nr 26, poz. 115 i nr 33, poz. 144).

§ 3. Paragrafy powołane bez bliższego określenia oznaczają paragrafy niniejszego zarządzenia, a paragrafy powołane z dodatkiem „trybu ogólnego“ oznaczają paragrafy zarządzenia wymienionego w § 2.

Rozdział 2 — Plany rozdziału, przydziałów i rozdzielniki.

§ 4. 1. Drewno rozdzielać:

- 1) Prezydium Rządu,
- 2) Ministerstwo Leśnictwa.

2. Podział drewna zgodnie z ust. 1 oznaczony jest w wykazie nr 29d, o którym mowa w § 1.

§ 5. Zaopatrzenie w drewno należy do Państwowej Centrali Drzewnej zwanej w dalszej treści zarządzenia „centralą zbytu“.

§ 6. 1. Centrala zbytu, przesyłając zawiadomienie o wysokości przydziału (§ 8 trybu ogólnego), określa w oparciu o projekt planu zaopatrzenia resortu podział przydziału na rodzaje drewna, klasy, jakość, asortyment i grupę grubości wg nomenklatury wykazu nr 29d, o którym mowa w § 1.

2. W przypadku gdy nieuwzględnienie zapotrzebowania określonego w projekcie planu zaopatrzenia resortu może mieć wpływ na wykonanie planu centralnego zarządu (jednostki równorzędnej) jednostka dysponująca przydziałem może przedstawić sprawę do decyzji Centralnemu Urzędowi Gospodarki Materiałowej, jeśli chodzi o materiały rozdzielane przez Prezydium Rządu, a Ministerstwu Leśnictwa, jeśli chodzi o materiały rozdzielane przez to ministerstwo. Do czasu wydania decyzji wiążący jest podział przydziału określony przez centralę zbytu.

§ 7. Jednostka dysponująca przydziałem może za zgodą centrali zbytu w ramach ogólnej ilości drewna objętej roz-

nym przydziałem ustalić ilości drewna w poszczególnych kwartałach odmiennie niż określono w przydziale.

§ 8. 1. Jednostki dysponujące przydziałem sporządzają rozdzielniki drewna na centralne zarządy (jednostki równorzędne) z podziałem na województwa.

2. Centralne zarządy (jednostki równorzędne) sporządzają rozdzielniki drewna podległych im odbiorców z podziałem na województwa.

3. Rozdzielniki, o których mowa w ust. 1 i 2, dotyczące pierwszego półrocza należy przesłać Centrali Zbytu w ciągu 21 dni od dnia otrzymania przez jednostki dysponujące przydziałem zawiadomienia o wysokości przydziału, a dotyczące drugiego półrocza — do dnia 31 marca.

4. Podziału na województwa należy dokonać według przewidywanych miejsc dostawy drewna.

§ 9. 1. Centralne zarządy (jednostki równorzędne) przesyłają centrali zbytu szczegółowe specyfikacje asortymentowe zapotrzebowań na drewno podległych odbiorców w poszczególnych województwach. W specyfikacjach należy podać dane konieczne dla wyprodukowania drewna odpowiednich asortymentów, wymiarów i jakości. Przepis § 8, ust. 4 stosuje się odpowiednio.

2. Obowiązek określony w ust. 1 dotyczy centralnych zarządów (jednostek równorzędnych) nadzorujących:

- 1) odbiorców podległych:
  - a) Ministrowi Energetyki — jeśli chodzi o tarcicę iglastą o wymiarach specjalnych,
  - b) Ministrowi Kolei, jeśli chodzi o materiały nawierzchni kolejowej lub tarcicę wagonową,
  - c) Ministrowi Leśnictwa, jeśli chodzi o tarcicę świerkową,
  - d) Ministrowi Przemysłu Maszynowego, jeśli chodzi o tarcicę wagonową, tarcicę skutniczą i tarcicę nieobrzyzaną zaliczaną wg normy D — 01001 do grupy specjalnych materiałów tarcznych,
  - e) Ministrowi Przemysłu Drzewnego i Papierniczego, jeśli chodzi o tarcicę świerkową i dębową,
  - f) Ministrowi Żeglugi, jeśli chodzi o tarcicę skutniczą i tarcicę nieobrzyzaną zaliczaną wg normy D-01001 do grupy specjalnych materiałów tarcznych,
  - g) wszystkim jednostkom wymienionym w planie rozdziału, jeśli chodzi o tarcicę jesionową, tarcicę liściastą z drzew bezwartościowych oraz drewno na sklejkę wodoodporną i lotniczą,

2) odbiorców drewna okrągłego z wyjątkiem papierówki, stempli budowlanych oraz surowca okleinowego, sklejkowego i zapaczanego.

3. Szczegółowe specyfikacje asortymentowe należy składać:

- 1) na drewno określone w ust. 2 pkt 1:
  - a) na pierwsze półrocze roku objętego przydziałem — do dnia 31 października roku poprzedniego,
  - b) na drugie półrocze roku objętego przydziałem — do dnia 28 lutego tego roku,
- 2) na drewno określone w ust. 2 pkt 2) na cały rok objęty przydziałem — do dnia 31 października roku poprzedniego.

4. W przypadku nieotrzymania zawiadomienia o wysokości przydziału wraz z podziałem (§ 6) przed dniem 31 października roku poprzedzającego rok objęty przydziałem, szczegółowe specyfikacje asortymentowe na drewno określone w ust. 2 pkt 1) na pierwsze półrocze roku objętego przydziałem należy składać w granicach przydziału na drugie półrocze roku poprzedniego, a na drewno określone w ust. 2 pkt 2) — w granicach przydziału na rok poprzedni.

5. Za tarcicę o wymiarach specjalnych (ust. 2 pkt 1 lit. a) uważa się tarcicę o wymiarach nie przewidzianych w ustalonych normach albo też o wymiarach przewidzianych w tych normach, lecz z zastrzeżeniem wymagań co do struktury drewna lub też jego jakości niezgodnej z klasyfikacją przewidzianą w normach.

§ 10. 1. Jednostki sporządzające rozdzielniki (§ 8) mogą dokonywać przed złożeniem zamówień przez odbiorców — zmian w tych rozdzielnikach za zgodą:

- 1) właściwej dla danego województwa wojewódzkiej ekspozytury centrali zbytu, jeśli zmiany dotyczą jednego województwa,
- 2) centrali zbytu, jeśli zmiany dotyczą kilku województw.

2. Jeśli zmiany rozdzielników dotyczą odbiorców drewna określonego w § 9 ust. 2 należy przesłać jednocześnie zmianę szczegółowej specyfikacji asortymentowej.

§ 11. 1. W przypadku gdy na skutek ustalenia planu zaopatrzenia resortu w sposób odmienny od projektu przesłanego centrali zbytu oraz w przypadku gdy na skutek decyzji, o której mowa w § 6 ust. 2 zachodzi potrzeba zmiany złożonych uprzednio rozdzielników (§ 8) lub szczegółowej specyfikacji asortymentowej (§ 9) zmiany te należy nadesłać centrali zbytu w ciągu 14 dni od dnia otrzymania decyzji.

2. W przypadku określonym w ust. 1 nie stosuje się przepisu § 10 ust. 1.

§ 12. 1. Jednostki dysponujące przydziałem mogą w ramach otrzymanego przydziału pozostawić do swej dyspozycji rezerwę dłużyc i wyrzynków kopalnianych, stempli budowlanych i materiałów tarych nie przekraczającą 10% przydziału tych materiałów.

2. Rezerwa, o której mowa w ust. 1, powinna być rozdysponowana w poszczególnych kwartałach przed upływem terminu składania zamówień w ilości nie większej niż 1/3 tej rezerwy. Pozostała część rezerwy powinna być rozdysponowana do dnia 30 września.

§ 13. 1. W zakresie planów rozdziału, przydziałów i rozdzielników stosuje się przepisy §§ 5—8, § 9 ust. 2 — 3 oraz §§ 10—15 trybu ogólnego.

2. Przepis § 9 ust. 2 trybu ogólnego stosuje się również w przypadku niedotrzymania terminów przewidzianych w § 9 ust. 3, § 11 ust. 1 i § 12 ust. 2.

Rozdział 3 — Składanie i realizacja zamówień.

§ 14. 1. Zamówienia na drewno należy składać w 3 egzemplarzach właściwym ekspozyturom wojewódzkim centrali zbytu.

2. Właściwa jest ekspozytura wojewódzka dla województwa, na obszarze którego ma nastąpić dostawa drewna.

§ 15. Odbiorcy podlegli ministrom wymienionym w § 9 ust. 2 pkt 1 składają zamówienia na 30 dni, a pozostali odbiorcy — na 60 dni przed początkiem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa.

§ 16. Odbiorca może za zgodą centrali zbytu zmienić zamówienie przed upływem terminu do jego potwierdzenia.

§ 17. W zakresie składania i realizacji zamówienia stosuje się przepisy § 17 ust. 2, § 18, § 19 ust. 2 — 5 oraz §§ 20 — 27 trybu ogólnego, przy czym przepis § 20 ust. 1 i 2 trybu ogólnego stosuje się ze zmianą wynikającą z § 14 ust. 1.

Rozdział 4 — Sprawozdawczość.

§ 18. W zakresie sprawozdawczości stosuje się przepis § 28 trybu ogólnego.

Rozdział 5 — Postanowienia końcowe.

§ 19. Zarządzenie odnosi się do zaopatrzenia w drewno na rok 1954 i lata następne.

§ 20. Szczegółową specyfikację asortymentową na drewno określone w § 9 ust. 2 pkt 1) na pierwsze półrocze 1954 r. oraz na drewno w § 9 ust. 2 pkt 2) na rok 1954 należy składać zgodnie z wydanymi wytycznymi Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

209.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 342 z dnia 11 grudnia 1953 r.

(znak: AD1—11—64)

w sprawie ustalenia zakresu działania Zarządu Inwestycji Budynków Administracyjnych w Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego na rok 1954.

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 306 z dnia 25 września 1952 r. w sprawie przekształcenia Dyrekcji Budowy Gmachów Resortów Gospodarczych w Zarząd Inwestycji Budynków Administracyjnych w Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Biuletyn PKPG nr 40, poz. 185 i z 1953 r. nr 35, poz. 162) wprowadza się następującą zmianę:

§ 2 otrzymuje brzmienie: „§ 2. Do zakresu działania Zarządu w 1954 r. należy pełnienie funkcji inwestora bezpośredniego i nadzór nad wykonawstwem następujących inwestycji:

- 1) wykończenie IV i VI pawilonu kompleksu gmachów resortów gospodarczych w Warszawie przy ul. Żurawiej — Kruczej—Wspólnej,
  - 2) wykończenie budynku przy ul. Nowogrodzkiej 1/3 w Warszawie,
  - 3) budowa V pawilonu (hotel) kompleksu gmachów resortów gospodarczych w Warszawie przy ul. Hożej—Kruczej—Wspólnej,
  - 4) budowa bazy odbioru maszyn i części z importu w Iwicznej oraz adaptacja budynków b. cukrowni w Ciechowie na magazyny Centralnego Zarządu Gospodarki Maszynami,
  - 5) budowa stołówki PKPG,
  - 6) adaptacja pomieszczeń dla ośrodka kolonijnego PKPG w Szklarskiej Porębie,
- zgodnie z §§ 7 i 8 ust. 1 i 2 instrukcji, stanowiącej załącznik do zarządzenia określonego we wstępie“.

§ 2. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1954 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

210.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 345 z dnia 11 grudnia 1953 r.

(znak: OP. 14—25/202)

w sprawie ogólnych warunków dostawy taboru szynowego i części zamiennych.

Na podstawie art. 36 pkt. 1 i 43 pkt. 2 ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o umowach planowych w gospodarce socjalistycznej (Dz. U. Nr 21, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się w obrocie krajowym ogólne warunki dostawy taboru szynowego i części zamiennych — o treści jak w załączniku.

§ 2. Określone w § 1 ogólne warunki dostawy obowiązują również przy dostawach dokonywanych między jednostkami

gospodarki uspołecznionej na podstawie umów zawartych w myśl przepisów ustawy z dnia 18 listopada 1948 r. o dostawach, robotach i usługach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. Nr 63, poz. 494).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1954 r.
Załącznik 1

**PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

w z. E. Szyr

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 345 z dnia 11 grudnia 1953 r.

Ogólne warunki dostawy taboru szynowego i części zamiennech.

I. Przepisy wstępne.

§ 1. Warunki niniejsze obejmują niżej wyszczególnione jednostki taborowe i części zamienne do nich:

- 1) parowozy normalne i wąskotorowe,
- 2) lokomotywy elektryczne i spalinowe normalne i wąskotorowe,
- 3) lokomotywki elektryczne i kopalniane,
- 4) wagony kolejowe normalne i wąskotorowe (osobowe, towarowe oraz specjalnego przeznaczenia),
- 5) wagony elektryczne i motorowe, normalne i wąskotorowe,
- 6) wagony cysterny normalne i wąskotorowe,
- 7) wagony tramwajowe — motorowe i doczepne,
- 8) części zamienne taboru szynowego.

II. Zamówienie taboru i dyspozycja wysyłkowa.

§ 2. 1. Przedmiot świadczenia, jego jakość oraz czas i miejsce wykonania dostawy ustala zarządzenie jednostek zwierzchnich stron lub umowa stron.

Jeżeli zarządzenie lub umowa przewidują, że nabywca ma prawo w czasie późniejszym określić bliżej przedmiot i termin świadczenia zobowiązany jest on nadesłać sprzedawcy — pisemne zamówienie w terminie ustalonym w umowie nie przekraczającym dla taboru szynowego 6 miesięcy a dla części zamiennych 3 miesięcy przed okresem wykonania dostawy.

2. zamówienie powinno określać:

- a) terminy dostaw oraz ilości i rodzaje taboru, który w tych terminach ma być dostarczony,
- b) ewentualne specjalne wymogi odnośnie dodatkowego wyposażenia,
- c) przy artykułach rozdzielanych centralnie — datę i numer przydziału,
- d) oświadczenie czy dostawa ma być poprzedzona badaniem technicznym, czy też wystarczy atest techniczny,
- e) ewentualne żądania co do rodzaju opakowania.

§ 3. 1. Jeżeli zamówienie nie odpowiada wymogom § 2 ust. 2 lit. b) i e) sprzedawca dostarczy towar według zwyczajów stosowanych w danym zakładzie wytwórczym.

2. Jeżeli nabywca nie wskazał terminów wysyłki, sprzedawca wyśle towar w dowolnych terminach w ramach zarządzenia lub umowy.

§ 4. 1. Zamówienie uważa się za przyjęte, jeżeli sprzedawca nie sporządzi i nie wyśle protokołu rozbieżności w ciągu 14 dni od daty otrzymania zamówienia.

2. W ciągu 14 dni od daty wysłania protokołu rozbieżności, strony przeprowadzą uzgodnienie zamówienia. W razie niedościa do porozumienia każda ze stron przed upływem powyższego terminu przekaże sprawę swojej jednostce zwierzchniej, której bezpośrednio podlega lub przez którą jest nadzorowana, jeżeli spór dotyczy priorytetów gospodarczych lub zagadnień technicznych. W innych przypadkach nabywca powinien w tymże terminie wystąpić do komisji arbitrażowej z wnioskiem o rozstrzygnięcie rozbieżności w trybie sporu przedumownego i jednocześnie przesłać sprzedawcy odpis wniosku listem poleconym. Jeżeli nabywca nie przekaże sprawy lub nie złoży w terminie wniosku do komisji arbitrażowej — uważa się, że protokół rozbieżności zaakceptował.

3. Jeżeli sporządzenie protokołu rozbieżności lub wystąpienie do komisji arbitrażowej o rozstrzygnięcie sporu nastąpiło

bez uzasadnionej podstawy wobec nie budzących wątpliwości obowiązków stron, wynikających z zarządzenia jednostek zwierzchnich stron lub umowy i w następstwie tego nastąpiło opóźnienie wykonania zobowiązania — strona zapłaci karę umowną przewidzianą za zwłokę w dostarczeniu lub w odbiorze przedmiotu dostawy.

§ 5. 1. Nabywca powinien bądź w samym zamówieniu lub najpóźniej na 1 miesiąc przed ustalonym terminem wykonania dostawy, a jeżeli chodzi o parowozy najpóźniej na 2 miesiące przed terminem dostawy nadesłać dyspozycję zawierającą następujące dane:

- a) nazwę jednostki gospodarczej, której towar ma być dostarczony i jej adres,
- b) sposób wysyłki, jeżeli nie następuje koleją,
- c) miejsce, do którego towar ma być wysłany, przy czym nazwę stacji kolejowej należy podać w brzmieniu zgodnym z urzędowym wykazem stacji P.K.P. i ewentualnie wskazać bocznice kolejową,
- d) w przypadku gdy zarządzenia nie przewidują ubezpieczenia — czy towar ma być ubezpieczony i na jaką sumę,
- e) komu należy awizować wysyłkę,
- f) na jaką jednostkę gospodarczą ma być wystawiony rachunek,
- g) miejsce płatności, bank, konto oraz ewentualny tytuł budżetowy,
- h) powołanie się na zarządzenie, bądź umowę lub datę i numer zamówienia,
- i) ponadto przy dostawach parowozów — sposób dostawy (o własnej sile, nie o własnej sile, lecz na własnych kołach lub jako przesyłkę).

2. Jeżeli nabywca nie nadesłał dyspozycji wysyłkowej przewidzianej w punkcie 1, sprzedawca wyśle towar na adres nabywcy.

III. Cena i rozliczenie.

§ 6. 1. Ceny liczone są w wysokości obowiązującej w dniu dostawy towaru wg cenników, a w ich braku wg zasad ustalonych przez właściwe organy.

2. W razie odbioru ze składu sprzedawcy towaru, dla którego cennik przewiduje tylko cenę franko stacją odbiorczą, nabywcy nie przysługują od tej ceny żadne bonifikaty.

§ 7. Zapłata należności dokonywana jest w terminach i w trybie ustalonym w obowiązujących w tym przedmiocie przepisach.

IV. Jakość towaru.

§ 8. 1. O ile zarządzenie jednostek zwierzchnich stron lub umowa, bądź zamówienie nie przewidują inaczej, dostarczony towar powinien odpowiadać ustalonej charakterystyce dla danego typu.

2. Dostarczone jednostki taboru, względnie części zamienne powinny być zgodne z Polskimi Normami (P. N.) lub warunkami technicznymi budowy i odbioru i wykonane zgodnie z obowiązującą dokumentacją techniczną.

3. Wszelkie zmiany w rysunkach, warunkach technicznych oraz normach żądane przez nabywcę po zawarciu umowy na dostawę taboru sprzedawca uwzględni w miarę możliwości technicznych i uzgodni, od której kolejnej jednostki produkcyjnej zmiany te będą obowiązywać.

4. Sprzedawca upoważniony jest wprowadzić w czasie produkcji zmiany, wynikające z niewłaściwych błędnych rysunków lub innych powodów, które się okazały konieczne ze względu na warunki produkcyjne, z tym jednak, że zmiany te nie mogą wpłynąć na wytrzymałość, normalizację, eksploatację i estetyczny wygląd jednostek taborowych. Nabywca o powyższych zmianach powinien być zawiadomiony przed ich dokonaniem.

5. Kwestia ponoszenia kosztów związanych z przeprowadzeniem zmian omówionych w ust. 3, 4 ustalona będzie przez strony, a w razie niedościa do porozumienia — przez ich jednostki zwierzchnie.

6. W razie braku norm resortowych lub zakładowych uzgodnione zostaną przez strony normy tymczasowe ustalone w umowie lub zarządzeniu jednostek zwierzchnich stron.

7. Jeżeli zarządzenie lub umowa inaczej nie stanowi, jednostki taboru powinny być dostarczone w stanie zdającym do natychmiastowego użytku, w szczególności ze wszystkimi niezbędnymi częściami i akcesoriami (dostawa kompletna).

V. Inspekcja i odbiory kontrolne międzyoperacyjne.

§ 9. 1. Jeżeli w zarządzeniu jednostek zwierzchnich stron lub umowie zastrzeżono, że nabywcy przysługuje prawo przeprowadzenia w zakładach sprzedawcy przez swych przedstawicieli międzyoperacyjnych kontroli budowanych jednostek taborowych względnie części zamiennych w tym też kontrolnego badania i odbioru materiałów, detali i zespołów, zgodnie z rysunkami i warunkami technicznymi, to czynności te powinny być tak przeprowadzone, aby nie wpływały hamująco na normalny przebieg produkcji w zakładzie sprzedawcy.

2. Sprzedawca powinien zawiadomić przedstawiciela nabywcy na piśmie o terminie badania. Przedstawiciel nabywcy zobowiązany jest przeprowadzić badanie w ustalonym przez sprzedawcę terminie.

3. Przy badaniu przedkłada sprzedawca przedstawicielowi nabywcy dokumenty zastrzeżone w zarządzeniu lub w umowie (rysunki, warunki techniczne, warunki odbioru, atesty hutnicze itp.).

4. Wszystkie usterki ustalone w protokołach kontroli powinny być usunięte na koszt sprzedawcy.

5. Jeżeli przedstawiciel nabywcy nie podejmie badania w terminie podanym przez sprzedawcę, wówczas sprzedawca przeprowadzi badanie i kontrolę bez udziału przedstawiciela nabywcy, spisując protokół badania, który będzie dołączony do dokumentacji odbioru danej jednostki taborowej względnie części zamiennej.

6. Przed zgłoszeniem do odbioru przedstawicielowi nabywcy, zgłaszane materiały, detale, podzespoły i gotowe jednostki powinny być odbierane przez kontrolę techniczną zakładów sprzedawcy.

VI. Badanie techniczne towaru.

§ 10. Zastrzeżone w zarządzeniu jednostek zwierzchnich stron w umowie lub zamówieniu badanie techniczne towaru dokonywane jest w zakładzie wytwórczym przez komisję składającą się z przedstawicieli sprzedawcy i nabywcy z tym, że w odniesieniu do taboru wąskotorowego lub elektrycznego jazdy próbné mogą być dokonywane w miejscach wskazanych przez nabywcę.

§ 11. Sprzedawca obowiązany jest zawiadomić nabywcę, że towar jest przygotowany do badania technicznego wskazując jednocześnie miejsce i termin, w którym badanie to ma być przeprowadzone.

§ 12. 1. Przeprowadzenie czynności badania technicznego wymienionych w § 13 powinno w nastąpić ciągu 14 dni od daty wysłania zawiadomienia przewidzianego w ust. 1.

2. W razie nieprzystąpienia przez nabywcę do badania w terminie i w miejscu wyznaczonym przez nabywcę (§ 11) lub nieukończenia przez komisję prac w powyższym terminie, sprzedawca może wysłać towar wraz z poświadczonym odpisem protokołu kontroli technicznej właściwego zakładu.

§ 13. 1. Komisja (§ 10) względnie kontrola techniczna właściwego zakładu (§ 12, ust. 2) dokona wszelkich czynności potrzebnych do ustalenia, czy dany przedmiot został należycie wykonany, a w przypadku gdy w zarządzeniu lub w umowie ustalono warunki techniczne, badanie odbędzie się zgodnie z tymi warunkami. Z czynności tych komisja względnie kontrola techniczna sporządzi odpowiedni protokół.

2. Koszty prób związanych z badaniem technicznym taboru ponosi sprzedawca.

3. Jeżeli nabywca żąda przeprowadzenia badania technicznego przez P.K.P. względnie inną upoważnioną instytucję, to koszty tego badania ponosi nabywca.

§ 14. W razie niemożności sporządzenia przez komisję zgodnego protokołu strony zwrócą się o wydanie orzeczenia do właściwego instytutu naukowo-badawczego.

§ 15. 1. Jeżeli w toku badania technicznego zostanie stwierdzone, że towar posiada wady, które dadzą się usunąć, nabywca może żądać ich usunięcia i w tym celu wyznaczy sprzedawcy odpowiedni termin z zagrożeniem, że po bezskutecznym jego upływie odstąpi od umowy.

2. Jeżeli właściwy instytut naukowo-badawczy (§ 14) ustali, że towar nie odpowiada warunkom przewidzianym w zarządzeniu, umowie lub zamówieniu i że stwierdzonych wad nie można usunąć, wówczas nabywcy służy prawo odstąpienia od umowy.

3. O odstąpieniu od umowy każda ze stron obowiązana jest niezwłocznie zawiadomić swoją jednostkę zwierzchnią, której bezpośrednio podlega lub przez którą jest nadzorowana.

§ 16. Koszty związane z wydaniem orzeczenia przez właściwy instytut (§§ 14 i 15) ponosi strona, której stanowisko nie zostało potwierdzone.

VII. Opakowanie.

§ 17. 1. Sprzedawca wyśle towar, albo przygotowuje go do odbioru w opakowaniu przystosowanym do właściwości towaru i do środka transportowego, który będzie użyty.

2. Nabywca może zażądać opakowania specjalnego, ponosząc różnicę kosztów w stosunku do opakowania cennikowego.

§ 18. 1. Opakowanie podlegające zwrotowi na podstawie zarządzeń właściwych organów nabywca prześle do miejsca wskazanego przez sprzedawcę i na jego koszt w ciągu 21 dni od daty otrzymania towaru.

2. W razie niezwrócenia w powyższym terminie opakowania w ilości ustalonej zarządzeniem właściwych organów, nabywca obowiązany jest zapłacić sprzedawcy tytułem kary umownej trzykrotną wartość cennikową, niezwróconego opakowania.

3. Zapłata kary umownej nie zwalnia nabywcy od obowiązku zwrotu opakowania w dodatkowym terminie wyznaczonym mu przez sprzedawcę.

4. W razie niedostarczenia opakowania podlegającego zwrotowi również i w dodatkowym terminie, nabywca obowiązany jest uiścić sprzedawcy trzykrotną wartość niezwróconego opakowania.

5. Nabywca zwolniony jest od obowiązku zapłaty kar, jeżeli udowodni, że opóźnienie zwrotu opakowań nastąpiło bez jego winy.

§ 19. Przy wysyłce opakowania mają zastosowanie odpowiednie przepisy ogólne o wysyłce i odbiorze towarów.

Przepisy §§ 17—18 mają zastosowanie w przypadku, gdy zarządzenia wydane na podstawie uchwały Prezydium Rządu z dnia 10.I.1952 r. w sprawie zasad obrotu opakowaniami (Monitor Polski Nr A-9, poz. 82) nie stanowią inaczej.

VIII. Dostawa towaru.

§ 20. W zależności od zarządzenia jednostek zwierzchnich stron lub postanowień umowy dostawa następuje bądź przez wydanie towaru ze składu sprzedawcy bądź przez wysyłkę do miejsca przeznaczenia.

§ 21. Termin dostawy uważa się za dotrzymany, jeżeli sprzedawca przed jego upływem przygotował towar do wydania (§ 22) lub wydał przewoźnikowi towar do przewozu (§ 26).

IX. Wydanie towaru ze składu sprzedawcy.

§ 22. 1. Gdy zostało przewidziane, że wydanie towaru ma nastąpić z zakładu sprzedawcy, sprzedawca zawiadomi nabywcę o przygotowaniu towaru co najmniej na 7 dni przed terminem wydania wskazując jednocześnie miejsce, z którego wydanie nastąpi.

2. Jeżeli nabywca bierze udział w badaniu technicznym, to zbadany technicznie towar powinien być odebrany bez specjalnego zawiadomienia najpóźniej w terminie 5-dniowym od daty zakończenia technicznego badania.

§ 23. 1. Nabywca obowiązany jest we wskazanym terminie (§ 22 ust. 1) do godz. 14 przesłać na miejsce wydania towaru swego przedstawiciela wraz z dostarczonym przez siebie środkiem transportowym.

2. Przedstawiciel nabywcy powinien posiadać odpowiednie kwalifikacje i legitymować się imiennym upoważnieniem do odbioru.

§ 24. 1. Załadowania towaru dokonuje sprzedawca własnym kosztem i staraniem.

2. Załadowanie powinno być dokonane z należyłą starannością a towar odpowiednio opakowany i oznaczony.

3. W przypadku gdy dostawa towaru kolejowego dokonywana jest na własnych kołach, sprzedawca własnym kosztem i staraniem doprowadza towar na bocznicę.

§ 25. 1. Wydanie towaru następuje z chwilą załadowania go na środek transportowy i pokwitowania przez przedstawiciela nabywcy, względnie gdy dostawa następuje na własnych kołach — z chwilą wydania go nabywcy na bocznicę i pokwitowania przez przedstawiciela nabywcy.

2. W przypadku gdy przedstawiciel nabywcy nie zgłosił się we właściwym terminie dla zabrania towaru (§ 23) sprzedawca ma prawo dokonać dostawy w drodze wysyłki.

X. Wysyłka towaru.

§ 26. 1. Gdy przewidziano dostawę przez wysyłkę towaru koleją, wysyłkę uważa się za dokonaną w dniu przyjęcia towaru przez kolej do przewozu na podstawie listu przewozowego.

2. W liście przewozowym należy wskazać wagę przesyłki i gdy sprzedawca zgodnie z dekretem z dnia 24 grudnia 1952 r. o przewozie przesyłek i osób kolejami (Dz. U. Nr 4, poz. 7 z roku 1953) jest do tego uprawniony zażądać przeważenia towaru, a w razie potrzeby również przeliczenia sztuk na stacji załadowania.

3. Do przesyłki lub listu przewozowego powinna być dołączona specyfikacja wysłanego towaru.

§ 27. 1. Koszty związane z załadowaniem towaru obciążają sprzedawcę, zaś koszty związane z wyładowaniem i odbiorem towaru nabywcą.

2. Przepis § 24 ust. 2 ma odpowiednie zastosowanie.

3. Jeżeli obowiązujące przepisy nie wymagają, aby sprzedawca ubezpieczył towar, jest on obowiązany na żądanie nabywcy ubezpieczyć towar przed wysyłką na koszt i na rzecz nabywcy i przesłać mu polisę ubezpieczeniową.

§ 28. 1. O dokonaniu wysyłki sprzedawca wysła najpóźniej następnego dnia nabywcy jak i odbierającej jednostce gospodarczej, zawiadomienie pisemne zawierające powołanie się na zamówienie lub dyspozycję wysyłkową (nr i data), adres na jaki towar został wysłany, datę wysyłki, nr wagonu, nr listu przewozowego oraz dane co do rodzaju i ilości załadowanego towaru.

2. Jeżeli towar był uprzednio poddany badaniu technicznemu (§ 10) należy do zawiadomienia dołączyć odpis sporządzonego przez komisję protokołu, a w przypadku przewidzianym w § 12 ust. 2 odpis protokołu technicznej kontroli wytwórni.

3. W przypadkach przewidzianych zarządzeniem jednostek zwierzchnich stron sprzedawca jednocześnie z wysyłką przesyła instrukcje obsługi, konserwacji i montażu. Dokumentacja badania technicznego i prób, jeżeli nie została dołączona do zawiadomienia (ust. 1) powinna być przesłana najpóźniej w terminie 7-dniowym od daty wysyłki.

§ 29. 1. Z chwilą nadania towaru do przewozu niebezpieczeństwo przypadkowej utraty lub uszkodzenia towaru przechodzi na nabywcę.

2. Sprzedawca ponosi odpowiedzialność za szkodę wynikłą w czasie transportu, jeżeli powstała ona z jego winy w szczególności wskutek niewłaściwego opakowania lub załadowania.

§ 30. Nabywca obowiązany jest wyładować towar niezwłocznie po otrzymaniu od kolei zawiadomienia o jego nadejściu.

Koszty i straty spowodowane opóźnieniem wyładowania obciążają nabywcę.

§ 31. Gdy zachodzi przypuszczenie, że w czasie transportu nastąpił ubytek lub uszkodzenie towaru, nabywca obowiązany jest przed przystąpieniem do wyładowania towaru zażądać od kolei sprawdzenia przesyłki i sporządzenia protokołu zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz dokonać wszelkich innych czynności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności kolei i zachowania prawa dochodzenia od niej odszkodowania, pod rygorem utraty prawa do ewentualnych roszczeń wobec sprzedawcy.

Odpis protokołu sporządzonego przez kolej nabywca przesyła do wiadomości sprzedawcy w ciągu 4 dni od daty sporządzenia.

§ 32. Dochodzenie roszczeń w stosunku do kolei z tytułu ubytków lub uszkodzenia towaru w czasie transportu należy do nabywcy, któremu sprzedawca odda do dyspozycji wszelkie dokumenty niezbędne do dochodzenia odszkodowania.

§ 33. Gdy wysyłka dokonywana jest innym środkiem transportowym aniżeli koleją stosuje się odpowiednie przepisy §§ 26—32, z tym, że przy wysyłce transportem samochodowym towar powinien być skierowany do wskazanego przez nabywcę składu lub magazynu.

XI. Wydanie towaru w zakładzie nabywcy.

§ 34. 1. Gdy przewidziane zostało w zarządzeniu jednostek zwierzchnich lub w umowie stron, że objęte dostawą jednostki taboru będą wydane w zakładzie nabywcy, zaś tabor wąskotorowy lub elektryczny — po dokonaniu próbnej jazdy, sprzedawca przesyła je na swoje niebezpieczeństwo do miejsca wskazanego przez nabywcę.

2. Koszty przesyłki obciążają nabywcę.

§ 35. 1. Gdy sprzedawca dokona wysyłki koleją i wskaże nabywcę w liście przewozowym jako odbiorcę przesyłki, nabywca powinien przesyłkę tę odebrać od kolei.

2. Przepisy § 26 ust. 3, § 27 ust. 1 i 2, § 28, ust. 1, § 30 i § 31 stosuje się odpowiednio.

3. Dochodzenie roszczeń w stosunku do kolei z tytułu ubytku lub uszkodzenia towaru w czasie transportu należy do sprzedawcy, na którego nabywca przeleje swoje uprawnienia w stosunku do kolei i któremu odda do dyspozycji wszelkie dokumenty potrzebne do dochodzenia roszczenia.

§ 36. Przepisy §§ 34 i 35 stosuje się odpowiednio, gdy sprzedawca dokona wysyłki innym środkiem transportowym niż koleją.

§ 37. 1. Nadesłaną na jego imię przesyłkę powinien nabywca z należytą starannością wyładować i przechowywać bez naruszenia opakowania do czasu zgłoszenia się pracowników sprzedawcy w celu dokonania prób. Związane z tym koszty ponosi nabywca. Przesyłkę należy przechowywać w miejscu położonym możliwie najbliżej miejsca przeznaczanego do dokonania prób technicznych przedmiotu dostaw.

2. Po nadejściu przesyłki nabywca zawiadomi sprzedawcę w 5-dniowym terminie o dacie i miejscu rozpoczęcia prób. We wskazanym terminie sprzedawca przysła swoich przedstawicieli imiennie upoważnionych do wzięcia udziału w dokonywaniu prób technicznych.

3. Po przybyciu pracowników sprzedawcy nabywca powinien wydać im przechowywaną przez siebie przesyłkę.

§ 38. 1. Próby techniczne będą przeprowadzane w obecności przedstawicieli sprzedawcy i nabywcy.

2. Jeżeli przedstawiciele sprzedawcy nie zgłoszą się do udziału w przeprowadzeniu prób w terminie ustalonym przez nabywcę (§ 37 ust. 2), wówczas nabywca przeprowadzi próby techniczne bez udziału przedstawicieli sprzedawcy sporządzając protokół badania technicznego i odpis tego protokołu przesyła niezwłocznie sprzedawcy.

§ 39. 1. Jeżeli próby techniczne wykażą pozytywne wyniki to po zakończeniu przedstawiciele nabywcy przejmują objęte dostawą jednostki taboru na podstawie protokołu podpisanego przez przedstawicieli obu stron.

2. W przypadku stwierdzenia wad i usterek sprzedawca własnym kosztem i staraniem dokona wszelkich niezbędnych poprawek.

3. Jeżeli w wyniku dokonanych prób jednostki taboru wracają do sprzedawcy dla dokonania poprawek, wszelkie koszty z tym związane ponosi sprzedawca.

4. Przepisy ust. 1—3 mają odpowiednie zastosowanie w przypadku nieprzybycia przedstawicieli sprzedawcy (§ 38 ust. 2) z tym, że dostawę uważa się za dokonaną na podstawie nie zawierającego zastrzeżeń co do jakości dostarczonych jednostek taboru.

XII. Braki i wady towaru.

§ 40. 1. Braki ilościowe i wady jakościowe, których ujawnienie było możliwe przy wydaniu towaru ze składów sprzedawcy powinny być stwierdzone niezwłocznie w drodze protokołu sporządzonego przez przedstawicieli sprzedawcy i nabywcy niezależnie od spełnienia innych wymogów przewidzianych w przepisach szczególnych.

2. Protokół powinien zawierać:

- imiona, nazwiska i stanowiska osób obecnych przy sporządzeniu protokołu,
- treść zarzutów zgłaszanych przez przedstawiciela nabywcy i wyjaśnień przedstawiciela sprzedawcy,
- opis stwierdzonego stanu faktycznego,
- opis sposobu zabezpieczenia towaru, jeżeli tego dokonano,
- datę i miejsce sporządzenia protokołu,
- podpisy osób wymienionych w pkt a).

3. W odniesieniu do towaru, który był uprzednio poddany badaniu technicznemu, przepisy ust. 1 mają zastosowanie tylko wówczas gdy przedmiotem zarzutów są wady, które mogły powstać po dokonaniu badania.

4. Jeżeli nabywca odmówi odebrania taboru zarzucając wady istotne, strony zabezpieczą towar, który następnie poddany zostanie ekspertyzie. Przepisy §§ 44 i 45 stosuje się odpowiednio.

5. Gdy wynik ekspertyzy nie potwierdzi zarzutów nabywcy, zapłaci on karę umowną przewidzianą za zwłokę w odbiorze dostawy.

6. Przepisy ust. 1—5 mają odpowiednie zastosowanie przy wydaniu towaru w zakładzie nabywcy (§§ 34—39).

§ 41. 1. Jeżeli dostawa nastąpiła w drodze wysyłki towaru nabywca powinien niezwłocznie, a najpóźniej w ciągu 4-ch dni od daty otrzymania zbadać towar i w razie stwierdzenia braków ilościowych lub wad jakościowych sporządzić protokół przy udziale czynnika społecznego, a w razie potrzeby fachowych wiadomości — przy udziale biegłego. O zamierzo-

nym sporządzeniu protokołu nabywca zawiadomi sprzedawcę w drodze telefonicznej lub telegraficznej.

2. W odniesieniu do towaru, który przed wysyłką był poddany badaniu technicznemu, przepisy ust. 1 odnośnie wad mają zastosowanie tylko do wad będących skutkiem niewłaściwego opakowania lub załadowania.

3. Przy sporządzeniu protokołu o stwierdzonych brakach lub wadach na odpowiednio zastosowanie § 40 ust. 2, z tym, że jeżeli przedstawiciel sprzedawcy jest nieobecny — należy uczynić wzmiankę, czy został zawiadomiony, a ponadto należy umieścić w protokole opinię biegłego, jeżeli był wzywany.

§ 42. 1. Nabywca obowiązany jest pod rygorem utraty rzeszeń wobec sprzedawcy zawiadomić go w terminie przewidzianym w § 41 ust. 1 w drodze telegraficznej lub telefonicznej o stwierdzeniu braków lub wad w towarze otrzymanym w drodze wysyłki, a jednocześnie wysłać mu odpis sporządzonego w tym przedmiocie protokołu.

2. Sprzedawca, jeżeli zamierza dokonać oględzin zakwestionowanego towaru, powinien o tym zawiadomić nabywcę najpóźniej następnego dnia po otrzymaniu protokołu i w ciągu następnych 3-ch dni delegować swego przedstawiciela.

Do czasu upływu powyższych terminów nabywca obowiązany jest powstrzymać się od użytkowania nadesłanego towaru i zachować go w stanie takim, jakim został odebrany od przewoźnika.

§ 43. 1. Gdy braki lub wady towaru są tego rodzaju, że nawet przy należytej staranności nie mogły być ujawnione przy badaniu technicznym, bądź przy wydaniu towaru ze składu sprzedawcy, bądź przy otrzymaniu towaru dostarczonego przez wysyłkę, wówczas stosuje się odpowiednio przepisy §§ 41 i 42 przy czym termin 4-dniowy przewidziany w § 41 ust. 1 liczy się od dnia ujawnienia braków lub wad towaru.

2. Przepis ust. 1 stosuje się także, gdy braki i wady ujawnione zostały po upływie terminu gwarancji.

§ 44. 1. W razie sporu w przedmiocie wad strony zwróca się do właściwego instytutu naukowo-badawczego (§ 14) o wydanie orzeczenia, które będzie dla stron wiążące.

2. Jeżeli orzeczenie to nie potwierdzi zarzutów nabywcy, ponosi on wszelkie koszty związane z badaniami.

§ 45. W przypadku stwierdzenia orzeczeniem, o którym mowa w § 44 wad istotnych, nabywca może postawić towar do dyspozycji sprzedawcy albo zażądać dostarczenia innego towaru, lub odstąpić od umowy.

W przypadku stwierdzenia innych wad, nabywca może zażądać obniżenia ceny odpowiednio do zmniejszonej dla niego wartości towaru.

§ 46. 1. Nabywca obowiązany jest przechowywać przez okres nie dłuższy aniżeli 30 dni towar postawiony do dyspozycji sprzedawcy i postąpić z towarem stosownie do dalszych jego poleceń. Koszty związane z przechowywaniem i dalszą wysyłką ponosi sprzedawca.

2. Po upływie terminu przewidzianego w ust. 1 nabywca może oddać towar na skład na koszt sprzedawcy.

§ 47. Czynności przewidziane w myśl niniejszych warunków dla nabywcy mogą być wykonane przez jednostkę gospodarczą, na której adres towar był wysłany.

XIII. Gwarancja.

§ 48. 1. Sprzedawca gwarantuje jakość materiału oraz sprawną pracę dostarczonych jednostek taborowych lub części zamiennych do nich na okres 12 miesięcy, licząc od dnia dostawy, jeżeli na poszczególne części warunki techniczne uzgodnione między stronami nie przewidują innych okresów gwarancyjnych.

2. Termin przewidziany w ust. 1 nie biegnie, jeżeli dostarczony tabor był unieruchomiony z winy sprzedawcy. Czas unieruchomienia nie wlicza się do okresu gwarancyjnego.

§ 49. 1. W zamian części do jednostek taborowych, które okazałyby się niezdatne do użytku przed upływem terminu gwarancji na skutek wykonania niezgodnego z rysunkami, warunkami technicznymi lub na skutek użycia niewłaściwego materiału, dostawca dostarczy nabywcy bezpłatnie części zamienne w terminie uzgodnionym przez strony, a w razie niedościa do porozumienia — w terminie ustalonym przez jednostki zwierzchnie stron.

2. W przypadku zakwestionowania odpowiedzialności z tytułu gwarancji do ustalenia przyczyn uszkodzenia i zakwalifikowania czy uszkodzenie jest objęte gwarancją, powołana będzie komisja w terminie 14-dniowym od dnia uszkodzenia, złożona z przedstawicieli nabywcy i sprzedawcy. W razie niemożności wydania przez komisję zgodnej decyzji strony zwróca się w terminie 7-dniowym do właściwego instytutu

naukowo-badawczego (§ 14) o wydanie orzeczenia, które będzie dla stron obowiązujące. Koszty związane z wydaniem orzeczenia ponosi strona, na której niekorzyść orzeczenie zapadło.

§ 50. 1. Naprawy gwarancyjne mogą być dokonane przez nabywcę po uprzednim porozumieniu się ze sprzedawcą i na jego koszt.

2. W razie nieusunięcia usterek przez sprzedawcę w ustalonym terminie (§ 49 ust. 1) nabywca ma prawo usunąć je własnymi środkami na koszt sprzedawcy.

3. Części uszkodzone podlegające naprawie lub wymianie winny być zwrócone sprzedawcy niezwłocznie po komisyjnym ustaleniu uszkodzeń, jeżeli nie uzgodniono, że usunięcia usterek dokonuje nabywca na koszt sprzedawcy.

211.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 346 z dnia 11 grudnia 1953 r.

(znak: B.U3-12-189)

w sprawie wskaźników zwiększenia kosztów budownictwa w okresie zimowym 1953/54 r.

Na podstawie § 5, pkt 2, lit. a) uchwały nr 1088 Prezydium Rządu z dnia 28 listopada 1952 r. w sprawie budownictwa zimowego (Monitor Polski Nr A-103, poz. 1608) zarządza się, co następuje:

§ 1. Dla rozliczania zwiększonych kosztów robót budowlano-montażowych, wykonywanych w okresie zimowym od dnia 1 grudnia 1953 r. do dnia 31 marca 1954 r. należy stosować wskaźniki procentowe w wysokości ustalonej dla ubiegłego okresu zimowego zarządzeniem Nr 42 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 13 lutego 1953 r. w sprawie ustalenia wskaźników zwiększenia kosztów budownictwa w okresie zimowym (Biuletyn PKPG nr 5, poz. 25).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 grudnia 1953 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ
KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. Fr. Błinowski

212.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 347 z dnia 12 grudnia 1953 r.

w sprawie opracowywania planów zbiórki i dostaw surowców wtórnych materiałów ogniotrwałych.

Na podstawie § 3 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 26, poz. 190 i Nr 61, poz. 478 oraz z 1950 r. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć mowa jest w niniejszym zarządzeniu o surowcach wtórnych materiałów ogniotrwałych należy przez to rozumieć surowce wtórne wyrobów szamotowych, krzemionkowych i zasadowych.

§ 2. Ministerstwa: Hutnictwa, Przemysłu Chemicznego, Przemysłu Maszynowego, Górnictwa, Kolei, Przemysłu Lekkiego, Energetyki, Przemysłu Materiałów Budowlanych, Przemysłu Drobrego i Rzemiosła, Gospodarki Komunalnej oraz Budownictwa Przemysłowego obowiązane są do sporządzenia planów zbiórki i dostaw przez podległe jednostki surowców wtórnych wyrobów szamotowych i zasadowych.

§ 3. Ministerstwo Hutnictwa obowiązane jest do sporządzenia planów zbiórki i dostaw przez podległe jednostki surowców wtórnych wyrobów krzemionkowych.

§ 4. 1. Plan zbiórki i dostaw surowców wtórnych materiałów ogniotrwałych Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego nie obejmuje surowców wtórnych tych materiałów pochodzących z rozbiórek budowli dokonywanych przez jednostki podległe Ministrowi Budownictwa Przemysłowego.

2. Surowce wtórne materiałów ogniotrwałych, pochodzące z rozbiórek dokonywanych systemem zleconym, objąć należy planem zbiórki i dostaw surowców wtórnych materiałów ogniotrwałych ministerstwa wymienionego w § 1, nadzorującą jednostki zlecające wykonanie rozbiórki.

§ 5. 1. Plany zbiórki i dostaw surowców wtórnych materiałów ogniotrwałych należy sporządzać wg wytycznych Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej w oparciu o planowane zużycie materiałów ogniotrwałych, uwzględniając stosunek uzyskanych surowców wtórnych w roku ubiegłym oraz w I-szym półroczu bieżącego roku do ilości zużytych materiałów w tych okresach, przy jednoczesnym uwzględnieniu lepszego stosowania i wykorzystania materiałów powrotnych oraz lepszej gospodarki materiałami ogniotrwałymi.

2. W planach zbiórki i dostaw surowców wtórnych materiałów ogniotrwałych należy zamieścić ilości surowców wtórnych wynikające z planowanego przeznaczenia niechodliwych materiałów ogniotrwałych na surowce wtórne oraz te ilości surowców wtórnych znajdujących się na zakładach, których upłynnienie przewidziane jest w okresie objętym planem.

§ 6. Plany zbiórki i dostaw surowców wtórnych materiałów ogniotrwałych sporządza się na rok kalendarzowy z podziałem na kwartały na formularzach, których wzór stanowi załącznik do zarządzenia.

§ 7. Sporządzenie i przesyłanie planów zbiórki i dostaw surowców wtórnych materiałów ogniotrwałych następuje w terminach przewidzianych dla złożenia przez ministerstwa projektów planów zaopatrzenia.

§ 8. 1. Ministerstwa sporządzają i przesyłają plany zbiórki i dostaw surowców wtórnych materiałów ogniotrwałych z podziałem na centralne zarządy (jednostki równorzędne) i przedsiębiorstwa do Ministerstwa Hutnictwa, Centralny Zarząd Przemysłu Materiałów Ogniotrwałych — Biuro Zbytu Materiałów Ogniotrwałych i do Przedsiębiorstwa Złomu Materiałów Ogniotrwałych.

2. Biuro Zbytu Materiałów Ogniotrwałych opracowuje zbiorczy plan zbiórki i dostaw surowców wtórnych materiałów ogniotrwałych z podziałem na resorty.

3. Biuro Zbytu Materiałów Ogniotrwałych przesyła 1 egzemplarz planu zbiorczego do Przedsiębiorstwa Złomu Materiałów Ogniotrwałych oraz 1 egzemplarz tego planu do Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej — Zarząd do Spraw Drewna i Materiałów Budowlanych.

§ 9. 1. Zmiany w planach zbiórki i dostaw surowców wtórnych materiałów ogniotrwałych, mogące wyniknąć w okresie objętym planem, ministerstwa uzgadniają z Biurem Zbytu Materiałów Ogniotrwałych. W razie niemożności uzgodnienia Biuro Zbytu Materiałów Ogniotrwałych przedstawia sprawę wraz ze swą opinią Centralnemu Urzędowi Gospodarki Materiałowej do decyzji.

2. Na podstawie wprowadzonych zmian do planu zbiórki i dostaw surowców wtórnych materiałów ogniotrwałych, Biuro Zbytu Materiałów Ogniotrwałych wprowadza zmiany do zbiorczego planu zbiórki i dostaw (§ 8 ust. 1) i zawiadamia o tych zmianach (w resortowym i zbiorczym planie) Centralny Urząd Gospodarki Materiałowej i Przedsiębiorstwo Złomu Materiałów Ogniotrwałych.

§ 10. Plany zbiórki i dostaw surowców wtórnych materiałów ogniotrwałych na rok 1954 powinny być przez ministerstwa przesłane do Biura Zbytu Materiałów Ogniotrwałych w terminie do dnia 30 grudnia 1953 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

Ministerstwo .....
C.Z.P. ....
Przedsiębiorstwo .....

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 347 z dnia 12 grudnia 1953 r.

Plan zbiórki i dostaw surowców wtórnych (złomu) materiałów ogniotrwałych na 1954 rok

jedn. miary—tona.

Lp.	Wyszczególnienie	Wyroby
		szamotowe krzemionkowe zasadowe
1	Zużycie materiałów ogniotrwałych w 1952 r.	
2	Uzyskana ilość złomu w 1952 r.	
3	Stosunek procentowy (poz. 2:1)	
4	Zużycie materiałów ogniotrwałych za I półrocze 1953 r.	
5	Uzyskana ilość złomu w I półroczu 1953 r.	
6	Stosunek procentowy (poz. 5:4)	
7	Dostawy złomu w 1952 r.	
8	Przewidziane dostawy w 1953 r.	
9	Planowane zużycie mat. ogniotrwałych na 1954 r.	
10	Planowany ogólny uzysk złomu na 1954 r.	
11	Planowany wskaźnik uzysku złomu na 1954 r.	
12	Planowane zużycie własne na 1954 r.	
13	Planowane dostawy w 1954 r. dla	
	• Przedsięb. Złomu Mat. Ogniotrwałych	
	w tym: I kw.	
	II kw.	
	III kw.	
	IV kw.	

Wyjaśnienia:

- w poz. 2 i 5 podać ogólny uzysk surowców wtórnych (wysyłka + własne zużycie).
  - w poz. 7 i 8 podać ilości surowców wtórnych dostarczonych do dyspozycji P.Z.M.O.
  - w poz. 12 podać ilości surowców wtórnych przeznaczonych na własne zużycie (mączki, zaprawy)
  - w poz. 13 podać ilości surowców wtórnych jakie pozostaną po odjęciu od ogólnego uzysku (poz. 10) ilości przeznaczonych na własne zużycie (poz. 12).
- U w a g a: Nie należy wykazywać w planach materiałów przeznaczonych do powtórznego wykorzystania przy budowie lub remoncie.

213.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO

nr 348 z dnia 12 grudnia 1953 r.

w sprawie sprawozdawczości z obrotu koksem pogazowym.

Na podstawie § 9 ust. 1 uchwały nr 196 Prezydium Rządu z dnia 22 marca 1952 r. w sprawie programu prac statystyczno-sprawozdawczych (Monitor Polski Nr A-28, poz. 410) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się obowiązek składania miesięcznych sprawozdań z obrotu koksem pogazowym przez:

- 1) gazownie podległe Centralnemu Zarządowi Gazownictwa (Min. Górnictwa (M.G.)),
- 2) gazownie podległe Centralnemu Zarządowi Przedsiębiorstw i Urzędzeń Komunalnych (Min. Gospodarki Komunalnej),
- 3) Zakłady Gazownictwa Okręgów (M.G.),
- 4) Centralny Zarząd Gazownictwa (M.G.),
- 5) Okręgowe Przedsiębiorstwa Handlu Opałem (Min. Handlu Wewnętrznego (M.H.W.)),
- 6) Centralny Zarząd Handlu Opałem (M.H.W.)

§ 2. Sprawozdania, o których mowa w § 1, należy spo-

rzędać na formularzu wg wzoru GM-KO-1 zgodnie z „Instrukcją do wzoru GM-KO-1 — Zestawienie obrotu koksem pogazowym“ — zatwierdzonymi przez Główny Urząd Statystyczny w dniu 7 sierpnia 1953 r. za nr nr 3776 i 3777, stanowiącymi załączniki nr 1 i 2 do zarządzenia.

§ 3. Zasady, tryb i terminy składania sprawozdań po upływie miesiąca objętego sprawozdaniem określone są w załączonej instrukcji.

Załączniki 2

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

Załącznik nr 1 do zarządzenia
Przewodniczącego PKPG
nr 348 z dnia 12 grudnia 1953 r.

Centralny Urząd Gospodarki Materiałowej
Zarząd do Spraw Paliw

Instrukcja zatwierdzona przez
GUS dnia 7. VIII. 53 r.
za nr 3776.

Instrukcja do wzoru GM-KO-1

„Zestawienie obrotu koksem pogazowym“

Część ogólna

Zestawienie obrotu koksem pogazowym sporządzają:

- 1) Gazownie podległe Centralnemu Zarządowi Gazownictwa (MG)
  - 2) Gazownie podległe Centralnemu Zarządowi Przedsiębiorstw i Urzędzeń Komunalnych (MGK)
  - 3) Zakłady Gazownictwa Okręgów (MG)
  - 4) Centralny Zarząd Gazownictwa (MG)
  - 5) Okręgowe Przedsiębiorstwa Handlu Opałem (MHW)
  - 6) Centralny Zarząd Handlu Opałem (MHW)
- wg niżej podanego wykazu.

Lp.	Jednostka sprawozdawcza	Liczba wypełnionych formularzy	Odbiorcy, liczba dostarczonych egzemplarzy	Termin wystania (liczba dni po okresie sprawozdawczym)	Rodzaj sprawozdania.
1	Gazownie podległe Centralnemu Zarządowi Gazownictwa	3	Zakłady Gazownictwa Okręgu — 1 egz. Okręgowe Przedsiębiorstwa Handlu Opałem — 1 egz.	3 dni 3 „	Jednostkowe.
2	Gazownie podległe Centralnemu Zarządowi Przedsiębiorstw i Urzędzeń Komunalnych.	2	Okręgowe Przedsiębiorstwa Handlu Opałem — 1 egz.	3 „	Jednostkowe.
3	Zakłady Gazownictwa Okręgu	3	Centralny Zarząd Gazownictwa — 1 egz. Okręgowe Przedsiębiorstwo Handlu Opałem — 1 egz.	6 „ 6 „	Zbiorcze okręgu
4	Okręgowe Przedsiębiorstwa Handlu Opałem	2	Centralny Zarząd Handlu Opałem — 1 egz.	10 „	Zbiorcze wojewódz.
5	Centralny Zarząd Gazownictwa	4	Ministerstwo Górnictwa — 1 egz. Centrala Zbytu Węgla — 1 egz. Centralny Zarząd Handlu Opałem — 1 egz.	15 „ 15 „ 15 „	Zbiorcze krajowe gazowni w resorcie M.G.
6	Centralny Zarząd Handlu Opałem	7	Centralny Urząd Gospodarki Materiałowej Zarząd do Spraw Paliw — 1 egz. Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego Dep. Handlu — 1 egz. Ministerstwo Górnictwa Dep. Zbytu — 1 egz. Ministerstwo Handlu Wewnętrznego Dep. Planowania — 2 egz. Centrala Zbytu Węgla Stalinogród — 1 egz.	20 „ 20 „ 20 „ 20 „ 20 „	Zbiorcze ogólnokrajowe

Okręgowe Przedsiębiorstwa Handlu Opałem i Centralny Zarząd Handlu Opałem sporządzają zbiorcze zestawienia z rozbiciem na obroty gazowni podległych Centralnemu Zarządowi Gazownictwa i Centralnemu Zarządowi Przedsiębiorstw i Urzędzeń Komunalnych.

Formularze należy wypełniać pismem maszynowym lub czytelnym ręcznym (atramentem).

Wszystkie kolumny i pozycje sprawozdania powinny być

wypełnione, jeżeli jakieś zjawisko nie występuje — należy uwidocznic to w sposób wyraźny przez wpisanie we właściwym miejscu kreski poziomej. Zestawienia powinny być opracowywane starannie i podpisywane przez sporządzającego je oraz kierownika jednostki sprawozdawczej. Dane liczbowe należy wykazywać w pełnych tonach, zaokrąglając dziesiętne części ton wg zasad ogólnych.

Ewentualne wyjaśnienia, uwagi lub omówienia niektórych danych należy zamieścić w piśmie przewodnim.

Wypełnione formularze sprawozdań oraz pisma przewodnie należy traktować jako poufne.

Część szczegółowa:

Dane ilościowe o obrocie koksem pogazowym należy wykazywać w globalnych ilościach (bez rozbitcia sortymentowego).

W kol. 3 należy podawać zapasy na początek miesiąca sprawozdawczego, które powinny być identyczne z zapasami na koniec m-ca poprzedniego. W razie zaistnienia rozbieżności w zapasach należy podać poprawioną cyfrę z dokładnym omówieniem jej w liście przewodnim i załączeniem protokołu, określającego przyczyny zaistnienia rozbieżności.

W kol. 11 należy podawać wyłącznie ilości koksu sprzedane dystrybutorom opału i fakturowane według cennika HO/53.

W kol. 12, 13 i 14 należy podawać ilości koksu sprzedane zakładom podległym: Ministerstwu Gospodarki Komunalnej (kol. 12), Ministerstwu Przemysłu Drobniego i Rzemiosła (kol. 13), względnie zakładom podległym innym ministerstwom (kol. 14) i fakturowane wg cennika P/53.

W kol. 15 należy podawać wszelkie zapasy koksu, znajdujące się na placach gazowni w ostatnim dniu miesiąca sprawozdawczego (a więc łącznie z koksem znajdującym się na placach gazowni, a zafakturowanym na O.P.H.O. względnie na Powiatowe Związki Gminnych Spółdzielni lub na Gminne Spółdzielnie w myśl porozumienia w sprawie dystry-

bucji koksu pogazowego w roku 1953 z dnia 27.IV.1953 r. L. dz. 2491, pkt. 14).

Wykazane zapasy powinny być zgodne ze stanem faktycznym.

W kol. 16 należy umieścić zapasy koksu, znajdujące się na placach gazowni w ostatnim dniu mca sprawozdawczego, a stanowiące różnicę między ilością koksu, postawione w myśl w/w porozumienia do dyspozycji Okręgowych Przedsiębiorstw Handlu Opalem, względnie Powiatowych Związków Gminnych Spółdzielni lub Gminnych Spółdzielni, a ilością faktycznie wydaną przez gazownię do O.P.H.O. lub t.p.

Kol. 17 służy do ułatwienia kontroli poprawności sprawozdania. Dane otrzymane z sumowania liczb z rubryk: 6, 10, 15 powinny być zgodne z liczbami w rubryce 5-ej.

Sporządzając zbiorcze zestawienie należy ująć obroty wszystkich gazowni. W razie braku obrotów jakiegokolwiek gazowni należy to uwidocznic w piśmie przewodnim z omówieniem przyczyn, wykazując jednak w sprawozdaniu zapasy danej gazowni.

Sprawdzając zestawienie pod względem rachunkowym należy pamiętać, że dane liczbowe ujęte w sprawozdaniach powinny być ze sobą powiązane w sposób następujący:

- 1) kol. 3 + 4 = kol. 5
- 2) kol. 6 = kol. 7 + 8 + 9
- 3) kol. 10 = kol. 11 + 12 + 13 + 14
- 4) kol. 5 = kol. 17

Wzór GM-KO-1

Załącznik nr 2 do zarządzenia
Przewodniczącego PKPG
nr 348 z dnia 12 grudnia 1953 r.

Centralny Urząd Gospodarki Materiałowej
Zarząd do Spraw Paliw

Zatwierdzony przez GUS
dnia 7.VIII.1953 r. za Nr. 3777

Zestawienie obrotu koksem pogazowym

jednostkowe		za m-c ..... 195 r.										w tonach					
Lp.	Nazwa gazowni	Zapasy na początek miesiąca	Przychód z produkcji	Ogółem (3+4)	Rozchód										Zapasy na koniec m-ca		Ogółem (6+10+15)
					Zużycie własne gazowni				Sprzedaż						Razem	w tym depozyt dystr.	
					Razem (7+8+9)	na cele techniczne	opal. bud. adm. gaz.	deputaty prac. gaz.	Razem (11+12+13+14)	Wg cennika HO/53	wg cennika P/53						
MGK	MPD i Rz.	Innym	Razem	w tym depozyt dystr.													
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	
					.....					.....							
dnia ..... 195 r.					Sporządził					Kier. gazowni							

Wzór GM-KO-1

Centralny Urząd Gospodarki Materiałowej
Zarząd do Spraw Paliw

Zatwierdzony przez GUS
dnia 7.VIII.1953 r. za Nr. 3777

Zestawienie obrotu koksem pogazowym

zbiorcze		za m-c ..... 195 r.										w tonach					
Lp.	Nazwa gazowni (województwa)	Zapasy na początek m-ca	Przychód z produkcji	Ogółem (3+4)	R o z c h ó d										Zapasy na koniec m-ca		Ogółem (6+10+15)
					Zużycie własne gazowni				S p r z e d a ż						Razem	w tym depozyt dystryb.	
					Razem (7+8+9)	na cele techniczne gazowni	opalanie bud. adm. gaz.	deputaty prac. gazowni	Razem (11+12+13+14)	wg cennika HO/53	wg cennika P/53						
MGK	MPD i Rz.	inym	Razem	w tym depozyt dystryb.													
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	
Ogółem																	
dnia					Sporządził:					Kierownik zakładu							

214.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

nr 349 z dnia 14 grudnia 1953 r.

(znak: HA 1D—03—269)

**w sprawie zmiany trybu zaopatrzenia w proszek do prania
na cele pozarynkowe.**

§ 1. 1. Odbiorcy pozarynkowi powinni zaopatrywać się w proszek do prania dla celów produkcyjnych, eksploatacyjnych oraz higieny pracy w hurtowniach Wojewódzkich Przedsiębiorstw Hurtu Artykułów Gospodarstwa Domowego „Arged“.

2. Jeżeli zakupywana ilość proszku do prania jest niższa od minimalnej ilości ustalonej dla sprzedaży hurtowej, wówczas odbiorcy pozarynkowi powinni zaopatrywać się w proszek do prania w tych punktach sprzedaży detalicznej, które prowadziły sprzedaż proszku do prania w roku 1953 na talony.

§ 2. Uchyla się zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 226, z dnia 19 lipca 1952 r. w sprawie trybu zaopatrzenia w proszek do prania na cele pozarynkowe (Biuletyn PKPG nr 30, poz. 145).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1954 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

215.

**PISMO OKÓLNE PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

**GŁÓWNA KOMISJA OCENY PROJEKTÓW
INWESTYCYJNYCH**

nr GKOPI-16 z dnia 17 listopada 1953 r.

**w sprawie ujednoczenia treści protokołów z posiedzeń
Komisji Oceny Projektów Inwestycyjnych (KOPI)**

W celu ujednoczenia protokołów z posiedzeń KOPI, o których mowa w § 208 instrukcji nr 98 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego o zasadach sporządzania i zatwierdzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji — Główna KOPI przy Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego ustala, że protokoły z posiedzeń KOPI powinny zawierać następujące dane:

- 1) tytuł, data, sprawa,
- 2) lista obecności,
- 3) nazwa biura projektów, nazwisko autora projektu,
- 4) podstawy prawne do opracowania projektu,
- 5) krótka charakterystyka rozpatrywanej inwestycji (1—3 str.) w tym stan zaawansowania w czasie rozpatrywania projektu,
- 6) wykaz instytucji, z którymi zgodnie z instrukcją nr 98 uzgodniono rozpatrywany projekt,
- 7) sprawy poruszone przez koreferenta,
- 8) zasadnicze problemy poruszone w dyskusji,
- 9) konkretne zalecenia KOPI o charakterze merytorycznym i oszczędnościowym wraz z podaniem konkretnych wyników analizy,
- 10) orzeczenie KOPI.

W orzeczeniu KOPI powinny być podane zasadnicze dane określające wielkość obiektu inwestycyjnego, oraz wartość kosztorysowa budowy według kwalifikacji KOPI z oznaczeniem kwoty, o jaką wartość kosztorysową budowy została obniżona.

DYREKTOR GŁÓWNEJ KOMISJI
OCENY PROJEKTÓW INWESTYCYJNYCH

inż. M. Bartnicki

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Plac Trzech Krzyży 5.

Wydawca: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze Przedsiębiorstwo Państwowe. W-wa, ul. Poznańska 15, tel 860-71, w. 9.

PRENUMERATA: kwartalna 18 zł, półroczna 36 zł, roczna 72 zł. Cena egz. 2 zł.
Zamówienia i wpłaty na prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy pocztowe oraz listonosze.

Zamówienie CP/P/C49/53, podpisano do druku dnia 19.XII.53 r., druk ukończono 22.XII.53 r.
Nakład 17.698 egz. Papier druk. sat. kl. VII/A/60 gr., ark. wyd. 5,55.
Zam. 6562/c Zakł. Graf. Dom Słowa Polskiego, Warszawa 4-B-21215.